

Un om între oameni

Mi s-a spus, nu demult, că vremea ține cu poporul evreu. Nu știu în ce măsură este o superstiție, dar acest lucru s-a adevărat de prea multe ori ca să fie o simplă coincidență. De exemplu, duminică 17 octombrie 2004, dimineața era un frig și o ceață care păreau că vor strica planurile craiovenilor ce organizaseră pentru această zi o activitate cu ocazia comemorării Holocaustului. Acțiunea „Un om, un pom, vieți salvate” își propunea o călătorie la Govora și o întâlnire cu preotul Gheorghe Petre.

După cum îmi spunea Mircea Ardeleanu, scopul acestei activități era de a fi împreună, în amintirea

victimelor Holocaustului, dar și de acei „oameni între oameni” care i-au ajutat pe evrei în perioade dificile, punându-și propria viață în pericol, așa ca preotul Gheorghe Petre. Cum am ajuns în Râmnicu Vâlcea, vremea s-a înseninat, lăsând parcă să se înțeleagă cuvintele din Talmud inscripționate pe spatele Medaliei „Drept între popoare”: „Cine salvează o viață, salvează o lume întreagă”. Părintele Gheorghe Petre declară, cu modestie, că prin ajutorul acordat evreilor din sinistrele ghetouri ale „Regatului Morții” (cum a fost denumită Transnistria) nu și-a făcut decât datoria de bun slujitor al Domnului. Ajuns în

fața Curții Marțiale din Tiraspol, sub acuzația că i-a ajutat pe evreii deportați, el a avut curajul să spună că nu regretă nimic. Păcat că n-au fost toți oamenii ca el...

Deși nu a primit nimic de la evreii pe care i-a ajutat, bunul Dumnezeu l-a răsplătit, dându-i o bătrânețe plină de demnitate alături de fiica sa. La venerabila vârstă de 94 de ani, preotul mai are de spus ceva omenirii, dorind să publice o carte despre acele vremuri negre. Spirit erudit, s-a preocupat de realizarea Muzeului de Arheologie și de editarea unor cărți religioase. Cred că secretul incredibilei sale puteri de muncă este marea sa dragoste față de oameni, indiferent de apartenența lor religioasă.

În semn de respect și admirație pentru faptele sale,

comunitatea evreiască a păstrat permanent legătura cu domnia sa. La rândul său, părintele crede că este important să-ți păstrezi credința, dar mai important este „să nu uiți să fii om”. Faptele sale nu vor fi uitate niciodată.

Am considerat că e o datorie a mea să particip, alături de evreii din Craiova, la această activitate deoarece chiar existența mea se datorează unor oameni adevărați precum preotul Gheorghe Petre. Atmosfera acestui program a fost caldă, specifică unei familii evreiești - un „Kol Ha Kavod!” binemeritat tuturor celor implicați în organizarea acestei zile.

Monica Lăzărescu
București

Pe urmele lui Herzl

Un moment emoționant al primului *Seminar de Leadership*, „Pe urmele lui Herzl” - organizat de W.U.J.S. (Organizația Mondială a Studenților Evrei) -, a fost vizita la Terezin, acolo unde, printre mulți alți copii, sora cea mică a lui Herzl - Trude Neumann-Herzl - a fost ucisă de criminalii nazisti.

Programul Seminarului a fost compus din două secțiuni, împărțite între Europa și Israel. Prima parte a fost o adevărată „plimbare” pe urmele istoriei evreimii europene: Budapesta (locul unde s-a născut Herzl), Viena (unde a studiat și a descoperit pentru întâia oară antisemitismul), Praga - o capitală europeană plină de istorie evreiască și locul de origine al unora dintre cei mai iluștri gânditori evrei (o legătură tragică leagă destinele lui Herzl și Kafka - sora celui din urmă, Ottla, a murit în același lagăr de concentrare, Terezin, ca și sora lui Herzl) și în cele din urmă Paris. Franța a fost ultima noastră oprire din cadrul traseului european din mai multe motive: Herzl a fost, la Paris, corespondentul lui „Neue Freie Presse” - un ziar austriac (între 1891 și 1895). Tot aici, Herzl a fost martorul intensificării sentimentelor și acțiunilor antisemite ale francezilor, cu punctul lor culminant - procesul lui Alfred Dreyfus. Acest din urmă fapt l-a convins pe Herzl că unica soluție a „problemei evreiești” era reîntoarcerea evreilor din Europa în Israel. Și acesta este motivul pentru care, în 1896, Theodore Herzl a publicat *Der Judenstaat* (*Statul Evreu*) - primul manifest de impact al sionismului politic.

A doua săptămână a programului a reprezentat „vârful” Seminarului pentru toți participanții (24 de studenți evrei din 18 țări de pe cinci continente) - momentul în care am ajuns în Israel!

După săptămâna de istorie a sionismului, am putut să fim martorii realizării viziunii lui Theodore Herzl: o țară reală, plină de culoare și viață, de probleme practice și filosofice - un stat evreiesc și democratic. O țară ca toate celelalte, o țară ca născătoare alta... Israel! Programul săptămânii din Israel a fost compus dintr-o vizită la Pinat Shorashim (centrul educațional al Kibuțului

Gezer, acolo unde am fost întâmpinați de vechi prieteni - David și Miri Leichman, invitații O.T.E.R. la un Seminar de Leadership din 2001, de la Poiana Brașov), un tur al părții vechi a Tel Avivului (partea de sud, cu clădirile ridicate în stil Bauhaus, fiind motivul declarării orașului ca sit UNESCO), un seminar educațional cu Muki Jankelowitz (cunoscut de cei care au participat la Programul Buncher al JOINT-ului), o vizită la Sde Boker (acolo unde viziunea sionistă a lui David ben Gurion a fost transpusă în realitate prin „dugma ishit” - exemplu personal), apoi o foarte interesantă întâlnire cu beduinii și cultura acestora într-un cort din Negev, o noapte petrecută sub clar de lună și stele în Machtsh Ramon, un răgaz pentru rugăciune la Kotel și o cină festivă de rămas bun la casa faimoasei artiste plastice Ana Ticho, din Ierusalim. W.U.J.S. a dorit ca acest program să fie mai mult decât o „excursie” și, de aceea, ultimele două zile ale programului au fost momentul în care participanții au realizat materiale „educaționale” - o serie de *peulot* (activități) ce se doresc a fi ușor adaptabile la nevoile *madrihimilor* din întreaga lume evreiască. Sperăm că în următoarele săptămâni aceste „peulot” vor fi accesibile vouă, *madrihimilor* din comunitățile evreiești din România.

Andrei Schwartz
Timișoara

